

Žd 2:11-18

O Ježišovi sa, vzhľadom na jeho pravé človečenstvo, novozmluvní autori vyjadrujú v rôznych metaforach. Nevie, či ste sa už niekedy pozastavili nad tou, ktorá je v dnešnom texte a je veľmi odvážna - že je náš brat. Stručne sa zamyslime nad tým, v akom zmysle a súvislostiach o ňom takto uvažuje autor listu Židom.

K Pánovi Ježišovi sa modlíme, prosíme ho, aby nám pomáhal v našich biedach, utiekame sa k nemu, keď je nám zle, čo je všetko iste dobré a významné, ale jeho úloha brata, o ktorej sa tu pojednáva, má hlbší zmysel a ďalekosiahlejší cieľ, ktorý by sme mohli na základe napísaného zhrnúť do troch bodov: priniesol nám večnosť skrze svoju obeť; približuje nám jednotu Božieho ľudu a to, že k nemu patríme; ukázal nám, ako máme žiť, aby sme sa stali dedičmi večného života.

P. Ježiš neraz zdôrazňoval, že tak, ako je on Božím Synom, tak aj my sme Božími deťmi, a tým pádom jeho súrodencami. „*Hľa, ja a deti, ktoré mi dal Boh*“ (13). Lenže status Božích detí nevzniká samotným stvoriteľským aktom, ako tvrdia univerzalisti spásy (keďže nás všetkých stvoril Boh, všetci sme jeho deti), ale Božou obeťou za nás, tým, že nás v Kristovi posvätil svojou krvou a my sme osobne prijali toto jeho dielo. Iba týmto dielom sa stávame spolu s Ježišom deťmi toho istého Otca a Ježiš sa stáva našim súrodencom. Takže veľkolepá vec, ale nie automatická a jednoduchá.

14. verš vystihuje základnú myšlienku, ktorá zjednocuje uvedené tri pohľady na úlohu Ježiša ako nášho spolubrata a už v nadpise perikopy túto úlohu tradícia (rukou prekladateľov) predznačuje: Ježiš „*pripodobnený svojím bratom vo všetkom*“. Ježišova podobnosť nám sa zdôrazňuje aj na iných miestach epištoly. To znamená, že ak my ľudia máme telesnú stránku so všetkým, čo k nej patrí, tak isto aj Pán sa stal tým istým – telom. Prečo? Aby nakoniec telesnou smrťou aj zomrel a aby ňou porazil zlého a jeho ovládanie človeka smrťou. Aj Kristova smrť prebehla podľa všetkých biologických pravidiel. Musel ňou prejsť preto, lebo bol to jediný spôsob, ako nad ňou zvíťaziť. Pokiaľ žijeme v tele, smrť nás drží v moci, otroctve a strachu (15), nikto jej neunikne, je najistejšou skutočnosťou nášho bytia. Ale súc porazená Kristom nemá nad nami definitívnu moc, ale stáva sa prechodnou fázou do večného života.

P. Ježiš okrem toho, že nám priniesol večnosť, jednotu i slávne postavenie Božích detí, stal sa našim bratom aj preto, aby nám názorne ukázal, ako máme žiť, čo robiť, aby sme dosiahli večný život, o čom hovoria ďalšie verše až po 3:6.

Tým, že trpel a prešiel peripetiami obvyklého ľudského života, znásobenými ešte jeho jedinečným vrcholným cieľom, môže nám o to lepšie pomôcť v našich ťažkostiach, nástrahách, pokúšaniach (18). Niekedy ich aj sám dopustí na nás, aby sme mu viac dôverovali, aby nám ukázal, že sa nezaobídeme bez neho, aby preveril našu vieru, skorigoval naše myslenie a postoje.

Chváľme ho a ďakujme mu za to, že sa nehanbí volať nás svojimi bratmi, sestrami alebo priateľmi. S radosťou využívajme danú výsadu. Pritom nezabúdajme, za akú cenu a akými prostriedkami je nám to umožňované. Keď on sa pripodobnil nám vo všetkom, aby nás zachránil pred Božím odsúdením za náš hriech, snažme sa aj my podobať jemu vo všetkom, k čomu nás vedie a čo si želá. To je základná podmienka, aby naše súrodenectvo a priateľstvo s Ježišom platilo a aby sme si ho mohli nárokovať (Lk 8:21; Jn 15:14). Amen.